

[Gustav Pedersen.]

nu er Krigen forbi, og nu skal Kasserne klare sig akkurat paa samme Maade, som om der var normale Forhold.

Resultatet er da ogsaa blevet, at den største af Landets Arbejdsløshedskasser, Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, der har ca. halvtredie Hundrede Tusinde Medlemmer, for Øjeblikket er i en overordentlig vanskelig Situation. Det skyldes ikke — det vil jeg meget gerne have Lov til at understrege —, at Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse har udvist manglende Agtpaagivenhed med Hensyn til at benytte samtlige Beskæftigelsesmuligheder. Det skyldes, at en Række Forhold ligger saa vanskeligt for denne Kasse, og at der paa mange Felter er fremvokset en overordentlig stor Arbejdsløshed, bl. a. fordi man har standset alle Beskæftigelsesforanstaltninger. Altsaa, ogsaa her er det Regeringens Foranstaltninger, der har paaført Arbejdsløshedskasserne og ganske særlig Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse en Række ekstra Pligtelser, som det er højst uheldigt for dem at skulle overtage. Derfor vil de i Løbet af meget kort Tid blive nødt til enten at gennemføre meget store Kontingentforhøjelser, hvad der vil ramme overordentlig haardt, ikke mindst naar man tager i Betragtning, hvilke Byrder der i øvrigt er lagt paa den daarligst stillede Del af Lønarbejderne, eller ogsaa til at standse deres Udbetalinger eller sætte dem betydeligt ned.

Alle disse Forhold er i Virkeligheden af en Karakter, som man ikke skulde have Grund til at regne med. Det skyldes ikke, at Dagpenge-satserne er blevet forhøjet; de er reguleret i Overensstemmelse med Svingningerne i Pristallet, og det er altsaa ogsaa det, Forslaget gaar ud paa, at man skal fortsætte med, men jeg vil have Lov til at understrege, at det Pristal, vi har i Dag, ikke giver det rigtige Billede af Leveomkostningerne.

„Statistiske Efterretninger“ indeholdt for et Par Dage siden Tallene til Udregning af Pristallet. Ifølge denne Opgørelse er der for Posten Klæder, Fodtøj og Vask anført, at Beløbet skulde være 511 Kr. for en Familie paa 3½ Medlem. Jeg gad egentlig vide, om der findes noget Menneske her i Landet, der er i Stand til at forklare, hvordan en Familie under de nuværende Forhold, med de nuværende Varepriser og Varekvaliteter skulde være i Stand til at klare en Families samlede Forbrug af alt, hvad der hører under Beklædning, almindeligt Tøj, Arbejdstøj, Fodtøj o. s. v. og dertil Vask, under de meget vanskelige Vilkaar man har for at

klare en Vask, for 511 Kr. om Aaret. Saa er det endda saadan, at en stor Del af dem, der er Tale om i den Forbindelse, er Folk, som paa anden Vis maa faa stærkt voksende Udgifter paa denne Post. Vi maa ikke glemme, at langt de fleste af disse Mennesker ikke engang nominelt fik Dækning for Pristallet i Krigsaarene. De maatte altsaa stadig væk udskyde Nyanskaffelser paa Beklædningsomraadet. Derefter kom saa den Periode, da det ikke var til at opdrive Tøj af nogen Art. Det udskød videre Anskaffelser paa denne Post. Resultatet er altsaa blevet, at langt de fleste af disse Mennesker er fuldkommen udgaaet med Arbejdstøj, Undertøj, Fodtøj etc., og det betyder igen, at de er nødt til at foretage Anskaffelser, uanset paa hvilke Vilkaar det kan ske. Det vil altsaa sige, de er nødt til at købe de daarlige og uholdbare Ting til meget høje Priser. De kan ikke medregnes i Pristallet. Jeg er for saa vidt ikke uenig med dem, der har med Statistikken at gøre, i, at det sikkert vil være umuligt at foretage Beregninger, som dækker alle disse Forhold, men naar man ikke kan det, og naar man ved, at Tallet ikke giver Udtryk for de virkelige Udgifter paa dette Felt, saa er Spørgsmaalet, om det er berettiget at sige, at den daarligst stillede Del af Befolkningen, de, der overhovedet ingen Reserver har, skal klare sig med den Regulering, som kommer i Kraft af det formelle Pristal, som ogsaa af de sagkyndige anses for kun at være et formelt Pristal.

Derfor vil jeg for mit Vedkommende tage Forbehold med Hensyn til Spørgsmaalet, om Grundtaksterne skal sættes i Overensstemmelse med den højtærede Arbejds- og Socialministers Forslag, nemlig de 9 Kr. 10 Øre for Forsørgere og 8 Kr. 10 Øre for Ikke-Forsørgere med 8 Aars Anciennitet og dertil svarende Tal nedefter. Jeg skal ikke nævne noget konkret Tal som det rigtige Tal, og jeg skal erkende, at det sikkert ikke vil være muligt at sige, hvor Tallet egentlig skulde ligge, men jeg vil i hvert Fald meget henstille til Regeringen og de Partier, der støtter Regeringen, at man i Udvalget optager en virkelig fordømsfri Drøftelse af dette Spørgsmaal. Det kan godt være, at det medfører, man ikke faar de endelige Tal, at man altsaa som paa saa mange andre Omraader bliver nødt til at lave en midlertidig Ordning, men naar Regeringen for sit Vedkommende paa mange andre Felter erkender, at vi i Virkeligheden endnu har en Krisetilstand, der er nogenlunde lig med den, vi havde under Krigen, saa vilde der jo heller ikke være noget urimeligt i, at man